

ANIOŁ KOŃCZYCKI

Rok XI Nr 11 (191) Kończyce Wielkie GRUDZIEN 2011

*Co nas czeka
w najbliższym
czasie?*

str. 3

*Święta Barbara
przykładem mocnej
wiary i miłości
do Chrystusa
silniejszej niż śmierć*

str. 4, 5

Troszcz się Ty

str. 9, 10

*Rozważanie
adwentowe*

str. 5

*Grudniowe
wspomnienia*

str. 6, 7

Troki

str. 8

*Nowiny
z Podstawówki*

str. 9, 16

*Rok 2011 w naszej
wspólnocie parafialnej*

str. 12

*Ogłoszenia
Duszpasterskie*

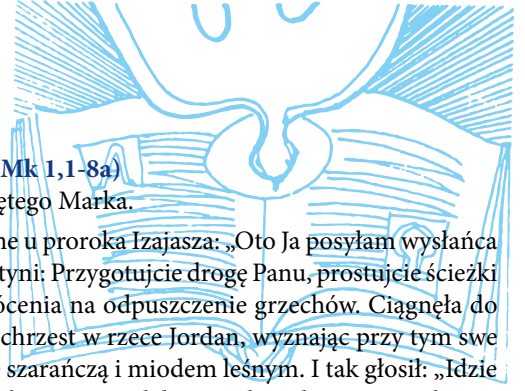
str. 10, 11

Intencje Mszalne

str. 11, 12

*Informacje
Parafialne*

str. 12 - 16

7.25 15.43
12.32 1.03

NIEDZIELA

4

GRUDZIEŃ

II NIEDZIELA ADWENTUIz 40,1-5.9-11; Ps 85,9ab-10,11-12,13-14; 2 P 3,8-14 **EWANGELIA (Mk 1,1-8a)***Jan Chrzciciel przygotowuje drogę Panu.* Słowa Ewangelii według świętego Marka.

Początek Ewangelii o Jezusie Chrystusie, Synu Bożym. Jak jest napisane u proroka Izajasza: „Oto Ja posyłam wysłańca mego przed Tobą; on przygotowuje drogę Twoją. Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego”. Wystąpił Jan Chrzciciel na pustyni i głosił chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów. Ciągnęła do niego cała judzka kraina oraz wszyscy mieszkańcy Jerozolimy i przyjmowali od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając przy tym swe grzechy. Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a żywił się szarańczą i miodem leśnym. I tak głosił: „Idźcie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby się schylić i rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzciliem was wodą, On zaś chrzcici was będzie Duchem Świętym”.

7.33 15.41
16.34 8.09

NIEDZIELA

11

GRUDZIEŃ

III NIEDZIELA ADWENTU, (TZW. NIEDZIELA RADOŚCI - GAUDETE)Iz 61, 1-2a. 10-11; Łk 1,46-48,49-50,53-54; 1 Tes 5,16-24 **EWANGELIA (J 1,6-8.19-28)***Jan Chrzciciel przygotowuje przyjście Chrystusa.* Słowa Ewangelii według świętego Jana.

Pojawił się człowiek posłany przez Boga, Jan mu było na imię. Przyszedł on na świadectwo, aby zaświadczyć o Światłości, by wszyscy uwierzyli przez niego. Nie był on światłością, lecz posłanym, aby zaświadczyć o Światłości. Takie jest świadectwo Jana. Gdy Żydzi wysłali do niego z Jerozolimy kapłanów i lewitów z zapytaniem: „Kto ty jesteś?”, on wyznał, a nie zaprzeczył, oświadczając: „Ja nie jestem Mesjaszem”. Zapytali go: „Cóż zatem? Czy jesteś Eliaszem?”. Odrzekł: „Nie jestem”. „Czy ty jesteś prorokiem?”. Odparkł: „Nie!”. Powiedzieli mu więc: „Kim jesteś, abyśmy mogli dać odpowiedź tym, którzy nas wysłali? Co mówisz sam o sobie?”. Odpowiedział: „Jam głos wołającego na pustyni: Prostujcie drogę Pańską, jak powiedział prorok Izajasz”. A wysłańcy byli spośród faryzeuszów. I zadawali mu pytania, mówiąc do niego: „Czemu zatem chrzczisz, skoro nie jesteś ani Mesjaszem, ani Eliaszem, ani prorokiem?”. Jan im tak odpowiedział: „Ja chrzczę wodą. Pośród was stoi Ten, którego wy nie znacie, który po mnie idzie, a któremu ja nie jestem godzien odwiązać rzemyka u Jego sandała”. Działo się to w Betanii, po drugiej stronie Jordanu, gdzie Jan udzielał chrztu.

7.40 15.42
00.25 11.29

NIEDZIELA

18

GRUDZIEŃ

IV NIEDZIELA ADWENTU2 Sm 7,1-5.8b-12.14a.16; Ps 89,2-3.4-5.27 i 29; Rz 16,25-27 **EWANGELIA (Łk 1,26-38)***Maryja pocznie i porodzi Syna.* Słowa Ewangelii według świętego Łukasza.

Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski. Pan z Tobą”. Ona zmieszana się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: „Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego ojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca”. Na to Maryja rzekła do anioła: „Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?”. Anioł Jej odpowiedział: „Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego”. Na to rzekła Maryja: „Oto ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa”. Wtedy odszedł od Niej anioł.

7.43 15.45
8.04 16.50

NIEDZIELA

25

GRUDZIEŃ

NARODZENIE PAŃSKIE - UROCZYSTOŚĆ

MSZA W NOCY - PASTERKA

Iz 9,1-3.5-6; Ps 96,1-2,3 i 10ac,11-12,13; Tt 2,11-14 **EWANGELIA ((Łk 2,1-14)***Dzisiaj narodził się nam Zbawiciel.* Słowa Ewangelii według świętego Łukasza.

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoim stadem. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: „Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu; dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie”. I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom, w których ma upodobanie”.

7.44 15.46
8.42 18.06

PONIEDZIAŁEK

26

GRUDZIEŃ

ŚWIĘTEGO SZCZEPANA, PIERWSZEGO MĘCZENNIKA - ŚWIĘTOI2 Dz 6,8-10; 7,54-60; Ps 31,3cd-4.6 i 8ab.16-17; **EWANGELIA (Mt 10,17-22)***Duch Ojca waszego będzie mówił przez was.* Słowa Ewangelii według świętego Mateusza.

Jezus powiedział do swoich Apostołów: „Mieście się na baczności przed ludźmi. Będą was wydawać sądom i w swych synagogach będą was biczować. Nawet przed namiestników i królów będą was wodzić z mego powodu, na świadectwo im i poganom. Kiedy was wydadzą, nie martwcie się o to, jak ani co macie mówić. W owej bowiem godzinie będzie wam poddane, co macie mówić. Gdyż nie wy będziecie mówili, lecz Duch Ojca waszego będzie mówił przez was. Brat wyda brata na śmierć i ojciec syna; dzieci powstaną przeciw rodzicom i o śmierć ich przypawią. Będziecie w nienawiści u wszystkich z powodu mego imienia. Lecz kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony”.

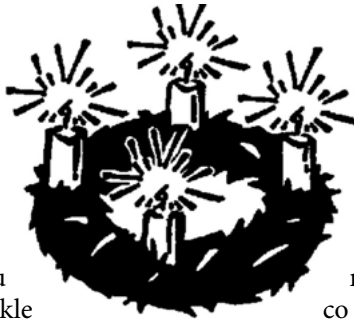
Co nas czeka w najbliższym czasie?

W niedzielę 27 listopada rozpoczyna się w Kościele katolickim okres Adwentu, który inauguruje nowy rok liturgiczny i przygotowuje wiernych do Bożego Narodzenia. Czas ten jest bardzo bogaty w symbolikę i obfituje w ciekawe zwyczaje.

Najbardziej charakterystyczne dla Adwentu, szczególnie w Polsce, są Roraty. Jest to Msza św. ku czci Najświętszej Marii Panny. Odprawiana zwykle wcześniej rano, bądź po południu, na której gromadzą się wielkie rzesze wiernych. Szczególnie chętnie w Roratach uczestniczą dzieci, które na początku Mszy św. idą w procesji z kruchty kościoła do ołtarza z lampionami w ręku. Msza rozpoczyna się przy wyłączonych światłach, mrok świątyni rozpraszają jedynie świece i lampiony. Dopiero na śpiew „Chwała na wysokości Bogu” zapala się wszystkie światła w kościele.

Nazwa „roraty” pochodzi od pierwszego słowa łacińskiej pieśni na wejście „Rorate coeli” („Niebioso roś, spuśćcie nam z góry”). Uczestnictwo dzieci wiąże się ze zwyczajem podejmowania różnych dobrych postanowień na czas Adwentu. Dzieci często zapisują te postanowienia na kartkach, składanych następnie przy ołtarzu. Mają one wyrażać wewnętrzne przygotowanie do Bożego Narodzenia i chęć przemiany życia.

Z Roratami związany jest zwyczaj zapalania specjalnej świecy ozdobionej mirtym, nazywanej roratką, symbolizującej Maryję, która jako jutrzienka zapowiada przyjście pełnego światła - Chrystusa. Innym zwyczajem adwentowym, jest umieszczenie w kościele wieńca z czterema świecami oznaczającymi cztery niedziele Adwentu. Z upływem kolejnych tygodni podczas Rorat zapala się odpowiednią liczbę świec. Świece i lampiony tak często używane w liturgii adwentowej wyrażają czuwanie. Nawiązują one do ewangelicznych przypowieści m.in. o pannach mądrych i głupich. Światło jest też wyrazem radości i przygotowywania się do przyjścia Chrystusa na ziemię.

W liturgii adwentowej obowiązuje fioletowy kolor szat liturgicznych. Jako barwa powstała ze zmieszania błękitu i czerwieni, które odpowiednio wyrażają to co duchowe i to co cielesne, fiolet oznacza walkę między duchem a ciałem. Zarazem też to połączenie błękitu i czerwieni symbolizuje dokonane przez wcielenie Chrystusa zjednoczenie tego co boskie i tego co ludzkie. Wyjątkowa jest III niedziela Adwentu - tzw. Niedziela „Gaudete” (radujcie się). Obowiązuje w niej różowy kolor szat liturgicznych, który wyraża przewagę światła, a tym samym bliskość Bożego Narodzenia.

Pierwsze wzmianki nt. Adwentu jako szczególnego czasu przygotowania do świąt Bożego Narodzenia, pochodzą z IV w. W Rzymie zwyczaj ten znany był od VI w. i obejmował cztery tygodnie przed świętami. Teologicznie czas ten wyraża oczekiwanie Kościoła na podwójne przyjście Chrystusa. W pierwszym okresie (od I niedzieli Adwentu do 16 grudnia) akcent położony jest na Paruzję, czyli ostateczne przyjście Chrystusa na końcu świata. Ostatni tydzień natomiast (od 17 do 24 grudnia), bezpośrednio przygotowuje do narodzenia Chrystusa, przez które Bóg wypełnia wszystkie obietnice złożone w historii Zbawienia.

Zatem jak widzimy, czas adwentu to nie tylko czas radości, z faktu zbliżającego się przyjścia Chrystusa na świat, ale także jest to czas szczególnego przygotowania własnego serca na to wydarzenie. Tegorocznym spotkaniem Roratnim, będzie nam towarzyszył sam bł. Jan Paweł II. Każdego dnia będziemy zgłębiali i poznawali po kolei różne fakty z życia bł. Papieża polaka. Myślę że dzięki tym spotkaniom, osoba bł. Jana Pawła II stanie się bliższa, szczególnie młodemu pokoleniu.

Ks. Michał

Życzenia świąteczne

W piękną, radosną Uroczystość Bożego Narodzenia, przyprowadziła nas do Bożej Dzieciny głęboka wiara. Wiara, bo chociaż Boga nie widzimy, nie dotykamy, to jednak głęboko wierzymy, że Chrystus nie tylko z miłości do nas narodził się kiedyś w stajence betlejemskiej, ale podczas każdej Mszy Świętej, na głos kapłana, zstępuje na nasze ołtarze, utajony pod postacią Chleba, z nami przebywa. W tę objawioną prawdę, głęboko wierzymy, dlatego podczas Mszy Świętej, z żywą wiarą śpiewamy: I my czekamy, na Ciebie Pana, a skoro przyjdiesz na głos kapłana, padniemy na twarz przed Tobą, wierząc, żeś jest pod osłoną Chleba i Wina.

Zgodnie z naszym staropolskim zwyczajem, składamy sobie serdeczne życzenia. Niech mi będzie wolno, w swoim imieniu, Księdza Wikariusza i Redakcji Anioła Kończyckiego, życzyć Wam, Drodzy Parafianie, wielu głębokich i radosnych przeżyć, błogostawieństwa Bożego w każdym dniu nadchodzącego Nowego Roku, a nade wszystko, abyście tak jak w Boże Narodzenie, w każdą niedzielę i święta, z głęboką wiarą i ufnością do Chrystusa przychodzili. Podczas Mszy Świętej, żarliwie się do Niego modlili, w zamkniętych tabernakulach gorliwie Go adorowali jak najczęściej, przyjmowali w Komunii Świętej i zjednoczeni z Jezusem Eucharystycznym, już tu na ziemi mogli za św. Pawłem, z wiarą i radością powiedzieć: Żyję już nie ja, ale żyję we mnie Chrystus.

Ks. Proboszcz

Święta Barbara przykładem mocnej wiary i miłości do Chrystusa silniejszej niż śmierć

Charakterystyczne dla naszej wiary chrześcijańskiej jest poświęcenie - gotowość do złożenia ofiary na rzecz innych w imię miłości. Taką ofiarę złożyła św. Barbara.

Męczeństwo jest wpisane w dzieje Kościoła i chrześcijaństwa. W naszych czasach w XXI w. chrześcijanie setkami tysięcy oddają życie za Chrystusa. Męczeństwo bezkrwawe zdarza się także w życiu niejednego z nas, kiedy przychodzi nam znosić tragedię i wielki ból, nieszczęście, nędzę i biedę. Ile męczeństwa, ile trudu, ile wysiłku kosztuje ojca i matkę utrzymanie i dobre wychowanie dzieci? Tylko Pan Bóg zliczy ten trud i płacz. Kłopoty są nieodłączne od życia i dlatego Chrystus powiada: „Kto nie nosi swego krzyża, a idzie za Mną, ten nie może być moim uczniem”. Łk. 14, 27.

Św. Barbara żyła na przełomie III i IV w. W owych czasach rządził w Rzymie, potężnym cesarstwem wrogim chrześcijaństwu, cesarz Maksymilian, który krwawo prześladował wszystkich wierzących w Chrystusa. Św. Barbara była młodą dziewczyną, córką znakomitego urzędnika rzymskiego. Po zetknięciu się z chrześcijaństwem, przyjęła wiarę Chrystusową, złożyła też ślub czystości i postanowiła swoje życie przeżyć ku chwale Jezusa. Wielu chciało ją poślubić, ona jednak zrezygnowała z życia świeckiego. O tym, że Barbara przyjęła chrzest i zdecydowała się żyć w czystości, dowiedział się jej ojciec, który był poganinem nie umiejącym pojąć słowa Bożego. Był człowiekiem tchórzliwym i bał się, że jego córka ściągnie na niego i rodzinę prześladowania ze strony cesarza. Próbował odwieść Barbarę od chrześcijaństwa, jednak na próżno. W obawie o swoje życie, zaprowadził swoją córkę do urzędnika rzymskiego i oskarżył ją o bycie chrześcijanką. Barbara łatwo mogła się uratować. Wystarczyło, na pytanie sędziego „Jesteś chrześcijanką? odpowiedzieć „Nie jestem”. Ona jednak odpowiedziała krótko: „Jestem” i została skazana na śmierć przez ścięcie głowy. Jej ojca zmuszono, jak mówi tradycja, do wykonania tego wyroku. Wieść o śmierci męczeńskiej dziewczyny, rozeszła się po świecie i wzbudziła wielki kult św. Barbary. Ogłoszono ją patronką dobrej śmierci. Na swoją patronkę obrali ją wszyscy ci, których życie bardzo często jest narażone na niebezpieczeństwo jak: górnicy, żołnierze, marynarze, hutnicy, kamieniarze, którzy każdego dnia stykają się z zagrożeniem swojego życia.

Naród polski przyjął cześć św. Barbary od samego początku. Od momentu przyjęcia przez Polskę chrześcijaństwa, Barbara jest sławiona w polskich rodzinach. Przeszła do literatury, za jej czci zbudowano kilkaset kościołów, jest obecna w pieśniach, poezji. Wiele znakomitych kobiet w Polsce nosiło i nosi jej imię. Św. Barbara przywołuje dzisiaj sprawę wierności Chrystusowej. Wierności, która czasem może kosztować nawet życie.

Ojciec Święty Jan Paweł II na Westerplatte w homilii dla młodzieży podkreślił, że pamiętać należy przez całe życie, że jesteśmy chrześcijanami. Chrześcijanin musi się różnić od tych, którzy są poganami w swojej duszy, postępują po pogańsku, którzy się nie liczą z Bożymi przykazaniem. Chrześcijanie muszą pamiętać, że religia chrześcijańska zobowiązuje. Jest

ona trudna, jest dla ludzi mocnych. Bardzo często sam fakt wyznawania wiary Chrystusowej kosztuje prześladowanie, śmiech, ironię i wyszydzanie. Kosztuje walkę z samym sobą, ze złem, z duchem czasów, który ogarnia dzisiaj cały świat, także naszą ojczyznę.

Duch czasów jest duchem: relatywizmu, który nie odróżnia dobra od zła, prawdy od fałszu, jest duchem libertyzmu moralnego, który głosi zasadę wolności od wszystkiego do wszystkiego. Ten współczesny duch czasu głosi hedonizm, który

mówi, że ważna jest tylko przyjemność, seks, pieniądze. To religia konsumpcjonizmu. Ludzie zamiast Pana Boga czczą pieniądź. W niedziele idą do super marketu zamiast na nabożeństwo. Jest to nowa religia, którą proponują w mediach na różnych kanałach telewizyjnych. Wg nich Kościół powinien się zajmować sprawami charytatywnymi, a religia nie powinna się wtrącać do sumień ludzkich i nie mówić człowiekowi co ma czynić, a czego czynić nie powinien. Dlatego są ciągłe ataki na Kościół katolicki, który jest znakiem sprzeciwu wobec współczesnego relatywizmu, konsumpcjonizmu, hedonizmu - gdzie nie ma nic stałego i ludzie robią wszystko na próbę (małżeństwo, wierność małżeńską, miłość itp.) Wszystko bierze się na próbę, tymczasem człowiek żyje

tylko raz! Kościół o tym mówi i przypomina jak należy żyć, gdyż jest znakiem sprzeciwu głoszonych idei.

W naszej ojczyźnie były czasy, kiedy prześladowano i wtrącano do więzienia za głoszenie poglądów sprzeciwiających się rządzącym. W dzisiejszych czasach istnieje inna forma prześladowania jak: wyszydzanie, kompromitowanie, oszczerstwa, znieważanie za wszelką cenę. Tak postępują nasze polskojęzyczne media, np.: z ojcem Rydzykiem, Radiem Maryja i telewizją TRWAM. Działania te mają prowadzić do zapanowania nad świadomością Polaków. Organizowane są coraz to nowsze intrygi i paszkwile, aby osłabić w narodzie wiarę, patriotyzm, więc wartości, które duch czasu - libertynizm ateistyczny - chce zniszczyć!

Św. Barbara jest przykładem mocnej wiary dla każdego z nas. Ile razy w naszej obecności źle mówiono o religii, o kapłanach? Wówczas padają przeciw kapłanom najgorsze zarzuty: że to zdziery, rozpustnicy, itp. Oczywiście kapłan jest tylko człowiekiem, a nie aniołem. Ale czy w takich sytuacjach jesteśmy na tyle silni i odważni, żeby bronić swoją wiarę? A może jeszcze dodajemy do tych obelg, może z tchórzostwa chcemy być tacy jak inni? Jakże nam brak odwagi! A Barbara poszła na śmierć za Chrystusa. W naszych czasach byle co, byle małe zagrożenie sprawia, że człowiek odchodzi od Boga. Ukrywa swą religię, wstydi się. Taka postawa jest zwycięstwem szatana. Jan Paweł II mówił, że wiara i rozum to dwa skrzydła, na których unoszą się człowiek i dusza ludzka do Boga, odwiecznej prawdy. Człowiek myślący, człowiek logiczny patrzący na świat nie może

być niewierzący, bo wszędzie widzi interwencję i dzieło Boże. Najwybitniejsi uczeni, dawni i współcześni wierzą w Boga. Nie wszyscy są katolikami, ale uznają istnienie tej nadrzędnej inteligencji, tej Osoby, która myśli, która jest wszechpotężna, która stworzyła ten świat, powołała go do istnienia i nim kieruje. Laureat Nagrody Nobla, niemiecki fizyk Werner Heisenberg zapytany przez studentów czy wierzy w Boga? Odpowiedział: „Pierwszy łyk z pucharu nauki może czynić człowieka ateistą, ale pamiętajcie na dnie tego pucharu czeka Bóg”. Jakże śmieszni są filozofowie, którzy dyskutują, którzy ośmielają się twierdzić, że nie ma Boga, że wszystko co Kościół głosi, to są głupstwa.

Święta Barbara, mimo że była młodzikiem dziewczyną rozumiała to dobrze. Dlatego za wiarę oddała życie. Niech dla nas będzie przykładem mocnej wiary i miłości do Chrystusa silniejszej niż śmierć.

Tak sobie myślę, jak daleko nam jeszcze do określenia się w życiu codziennym mianem chrześcijanina, katolika. Pokazało to zachowanie się naszych „chrześcijańskich” wyborców!

„Jeśli bezbożni krzewią się jak ziele i rozkwitają niczym nieprawość czyniących, dzieje się tak, by wieczna spotkała ich zagłada. Ty zaś o Jahwe, wywyższony jesteś na wieki! Zaprawdę, wrogowie Twoi, Jahwe, zaprawdę, wrogowie Twoi zginą i rozproszą się wszyscy nieprawość czyniący.

Ps 92, 8-10

P.S. Przemyslenia te oparte na homilii wygłoszonej przez abp St. Wielgusa 4 grudnia 2007 r.

Władysław

Rozważanie adwentowe

Kolejny Adwent w naszym życiu. Kolejny czas oczekiwania i przygotowania na przyjście Jezusa Chrystusa, na Boże Narodzenie. Przychodzący Pan stale nas odwiedza, On już czeka u drzwi naszego serca, by zapukać i zapytać, czy zostanie przyjęty. A może będzie musiał chodzić od domu do domu i prosić o schronienie?

Przed ponad dwoma tysiącami lat Maryja z Józefem także szukali schronienia i dachu nad głową w Betlejem. Nikt nie chciał ich przyjąć, nigdzie nie było dla nich miejsca. Pewien właściciel gospody pozwolił im tylko schronić się w stajni, między zwierzętami, na sianie. Tam, wśród nocnej ciszy Jezus Chrystus przyszedł na świat. Czy to było odpowiednie schronienie dla Świętej Rodziny? Czy to było miejsce godne Boga? Nie! Wyobraźmy sobie, że dzisiaj przychodzi do nas Maryja z Józefem i szuka miejsca dla Jezusa... Jest nawet taka piosenka adwentowa, która nam uświadamia, że: *Gdy adwentowy wieczór nadchodzi, posłuchaj, słychać krok, para wędrowców do nas przychodzi poprzez zimowy mrok. Od drzwi do drzwi stuka, puka i schronienia szuka. Zaiste, czy znajdzie się miejsce dla Chrystusa? Teraz w czasie Adwentu, w hałasie i rozgardiaszu tego świata? W zabieganiu, trosce o jutro i rozterce współczesnych ludzi? A może zastanie drzwi naszych domów zamknięte i drzwi naszych serc szczelnie zaryglowane? Zatrzymajmy się na chwilę refleksji i pomyślmy o nadchodzącym Chrystusie. Czy stać nas na otwarcie naszego wewnętrznego domu, czy możemy przygotować godne mieszkanie dla Niego...*

w każdym polskim domu powinno znaleźć się miejsce dla Bożego Dzieciątka. W każdym ludzkim sercu powinno być przygotowane godne miejsce dla Chrystusa. W czasie tych świątecznych dni, powinniśmy Go przyjąć do naszego wnętrza, do naszego serca w Komunii Świętej. A zatem należy podczas adwentowych oczekiwań uczynić rachunek sumienia, przystąpić do sakramentu pojednania, przebaczyć sobie wzajemne urazy i pojednać się między sobą. Jeżeli tego zabraknie, to nie dziwnym jest, że jesteśmy podobni do ospałych i niegościnnych mieszkańców Betlejem, a Maryja i Józef z Bożym

Dzieciątkiem pójdą dalej, w poszukiwaniu dobrych ludzi, bo swoi Go nie przyjęli! Święty Łukasz wskazuje na przyczynę i podpowiada nam: *Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką (...), narodził się wam Zbawiciel – Mesjasz Pan (por. Łk 2,10-11)*. Tak, On się nam narodził, tę historyczną prawdę wspominamy kolejnego roku. *Maryja porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie.*

Czas już zapytać siebie: Czy naprawdę przygotowaliśmy, już miejsce dla Bożej Dzieciny w naszych sercach? Czy są one oczyszczone, przygotowane, otwarte? A nasze domy, nasze rodziny? Czy żyją miłością, modlitwą, w zgodzie? Czy są prawdziwie domowym Kościołem? A może Maria z Józefem nie dopukają się, bo drzwi są zamknięte na cztery spusty. I pójdą dalej w poszukiwaniu dobrych i życzliwych ludzi, bo nie było dla nich miejsca. Czy takie jest nasze polskie Betlejem? Święta Rodzino z Nazaretu, zatrzymaj się na chwilę! Nie odchodź zaraz z naszej Polskiej ziemi, bo tyle w niej bólu, doświadczenia, troski i niesprawiedliwości. Święta Rodzino Nazaretańska, rozwiń nad polskim niebem mgły fałszu, niech rozbłyśnie betlejemską gwiazdą nadziei i pokaż nam Syna – Wschodzące Słońce Prawdy. Nie można Jezusa zostawić za drzwiami naszych serc.

W czasie adwentowych dni, prosimy Ducha Świętego o uleczenie naszej duszy, o pokrzepienie naszych serc i o przemianę naszych sumień, a za Prymasem Tysiąclecia wołajmy: *Maryjo, czuwaj nad tym, by Twój Syn, ilekroć zapagnie narodzić się w stajni mego serca, zawsze zastał tam Twoje Niepokalane ramiona, niech osłonią Go i zabezpieczą przed brudem mej duszy. Czekalaś Maryjo, w Betlejem na przyjście Boga, oczekuj proszę i w mojej duszy, aby nigdy Boże Narodzenie nie dopełniło się we mnie, bez Ciebie.*

„Kapłańskie zamyślenia”
o. Dariusz W. Andrzejewski CSSp

Grudniowe wspomnienia

Człowiek wraca myślą do przeszłości, nie tylko tej, którą pamięta, ale do czasów znanych z opowiadań rodziców i dziadków, do wydarzeń historycznych, o których dowiedział się w szkole, do korzeni, z których wyrósł. Biblia zaś przypomina nam o wydarzeniach, które miały miejsce dwa tysiące lat temu. Chętnie obchodzimy rocznice, gromadzimy pamiątki i powracamy do nich, jak do albumu rodzinnego.

Równocześnie jednak nasze myśli kierujemy ku przyszłości, której nie znamy. Wiążemy z nią nasze oczekiwania i nadzieje. Wciąż na coś czekamy.

Rozpoczęty właśnie Adwent jest czasem radosnego oczekiwania na przyście Zbawiciela. Ten czas zdominuje pierwsze trzy tygodnie grudnia. Mimo, że nie jest on czasem smutku i pokuty tak, jak Wielki Post, to jednak przeżyjemy go w nastroju powagi, czuwania i gotowości na przybycie najdostojniejszego Gościa.

Zauważyliśmy w kościele zielony wieniec, a w nim cztery świece, symbolizujące cztery niedziele Adwentu. Codziennie mrok świątyni rozjaśniać będą światełka lampionów. Nastroj melodii śpiewanych w czasie Mszy też będzie wyjątkowy. Symboliczna figura Dzieciątka Jezus schodzić będzie w stronę ziemi, codziennie o jeden stopień niżej, a pan Organista i my z nim śpiewać będziemy: „... ciesz się adamowe plemię, Zbawiciel schodzi na ziemię”.

Na ulicach, targowiskach i w sklepach zauważymy zwiększony ruch. On będzie się nasilał w miarę upływu grudniowych dni. Może już w listopadzie, a na pewno na początku grudnia, usłyszymy dźwięki kołęd. Witryny sklepowe będą w pośpiechu przyozdabiane na Święta. Może jednak za wcześnie?

W domu też wyczuwamy niezwykłą atmosferę. Przybywa stopniowo artykułów koniecznych na stół wigilijny i świąteczny. Opłatki, kartki świąteczne, ozdoby choinkowe i produkty nie psujące się zbyt łatwo mogą być kupione wcześniej. W ostatnim tygodniu Adwentu zadbamy o kupno choinki, karpia i pozostałych wiktuałów. Pamiętając o tych wszystkich koniecznych, materialnych naszych potrzebach, powinniśmy też pamiętać o przygotowaniach duchowych.

Czym zaś żyje Kościół w grudniu?

Dnia trzeciego wspomina św. Franciszka Ksawerego (1506-1552), kapłana, jezuitę. Pochodził z Hiszpanii. Mimo stosunkowo krótkiego życia nazywa się go największym misjonarzem wszech czasów. Jest, wraz ze św. Teresą od Dzieciątka Jezus, głównym patronem misji katolickich.

4. XII Wspomina-
my **św. Barbarę**, dziewicę – męczennicę. Poniosła śmierć za wiarę w r. 306 w Azji Mniejszej. Prawdopodobnie zamordował ją ojciec. Jest główną patronką archidiecezji katowickiej. Czczą ją górnicy, jako swoją patronkę, a także ludzie wykonujący zawody, narażeni na gwałtowną śmierć. Od niedawna parafia w Strumieniu, gdzie proboszczem jest ks. prałat, dziekan Oskar Kuśka posiada relikwie św. Barbary i nosi tytuł sanktuarium.

6. XII – każde dziecko czeka z utęsknieniem na ten dzień – **św. Mikołaja**. Szkoda, że coraz częściej przedstawia się Go jako

krasnala i w stroju nie przypominającym stroju biskupa. Wydaje się, że jednak trzeba napisać prawdę. Święty Mikołaj był biskupem Myry (Turcja wschodnia). Żył w IV w. Słynął z dobroczynności. Zmarł ok. 345 r. W 1087 r. Jego ciało zostało przewiezione do włoskiego miasta Bari. Na naszej cieszyńskiej ziemi jest sanktuarium św. Mikołaja w Pierścucu k. Skoczowa. Jako jedno z nielicznych w Polsce może się poszczycić posiadaniem relikwii, które zostały przywiezione z Bari w 1964 r. Proboszczem pierścieckiego sanktuarium jest od września ks. Zbigniew Paprocki, który był wikariuszem u nas i w 2000 r. zapoczątkował tworzenie „Anioła Kończyckiego”. Jest też w kościele w Pierścucu łaskami słynąca figura św. Mikołaja. Można by o niej wiele napisać jak i o niezwykłych przypadkach uzdrowień, jakie się dokonały za wstawiennictwem św. Mikołaja. Do omówienia bardziej szczegółowego obiecuję powrócić w późniejszym terminie. Mam też nadzieję, że ks. Paprocki nie odmówi przeprowadzenia wywiadu z naszą redakcją. Imię Mikołaja nosiło dawniej w Polsce wiele mężczyzn; wśród nich były postacie wybitne: Kopernik, Rej, Mikołaj Trąba – I prymas Polski. Dziś imię straciło na popularności. Z satysfakcją trzeba przyznać, że mamy Mikołaja w gronie ministrantów!

8. XII obchodzi Kościół uroczystość **Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny**. Maryja jest wolna od poczęcia od jakiegokolwiek grzechu, także pierworodnego. Ten dogmat ogłoszony został uroczystie 8 grudnia 1854 r. przez papieża Piusa IX. Przekonanie o Niekalanym Poczęciu NMP istniało już dawno. Już w Kościele zachodnim w IX w. obchodzono to święto. Dziś obchodzona uroczystość jest świętem patronalnym młodzieży żeńskiej. Maryja, wolna od jakiegokolwiek grzechu jest wzorem czystości życia nie tylko dla ludzi młodych. W tym dniu dzieci mające za pół roku przystąpić do I Komunii św. otrzymują poświęcone medaliki.

7. XII Kościół obchodzi wspomnienie **św. Ambrożego**, biskupa Mediolanu, który żył w latach ok. 340 – 397. Pozostawił w spuściznie ogromny dorobek naukowy. Jest autorem hymnu Te Deum.

12. XII wspomnienie **św. Joanny Franciszki de Chantal**, zakonnicy (1572 – 1642). Założyła Zgromadzenie Sióstr Nawiedzenia NMP (siostry Wizytki)

13. XII wspomnienie **św. Łucji**, dziewicy – męczennicy, której życie związane było z Sycylią. Poniosła śmierć męczeńską ok. 304 r.

Przysłowie mówi: „Święta Łucja dnia przyrzuca”. Są to od 13. XII do Wigilii – najkrótsze dni w roku. Ludzie obserwują pogodę i wyrokują, jaki będzie przyszły rok. Jest to jednak wyłącznie zabawa.

14. XII wspomnienie św. **Jana od Krzyża**, kapłana, doktora Kościoła (1542 – 1591), wielkiego mistyka, reformatora zakonu Karmelitów. Św. Janem zafascynowany był bł. Jan Paweł II w swojej młodości. W oparciu o dzieła Świętego pisał swoją pracę habilitacyjną. Mówi się, że Karol Wojtyła uczył się się języka hiszpańskiego, by móc w oryginale studiować dzieła św. Jana od Krzyża.

24. XII imieniny obchodzą Ewy i Adamowie. Nastrój w naszych domach od rana jest niepowtarzalny. Myślę, że dobrze jest kontynuować tradycję powstrzymywania się od spożywania potraw mięsnych w tym dniu. Po południu ulice pustoszeją. Rodziny zasiadają do stołu. Spoglądamy sobie w oczy, przebacząc resztki uraz i łamiąc się opłatkiem. Zaczynamy trzydniowe świętowanie faktu, że Słowo stało się Ciałem. Rozpoczyna się radosny czas jasełek, śpiewania kolęd. Będziemy je śpiewać przez czterdzieści dni.

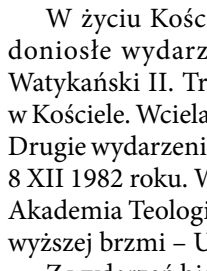
27. XII Kościół obchodzi święto **Jana Apostoła i Ewangelisty**. Był świadkiem najważniejszych wydarzeń z życia Chrystusa, które opisał w Ewangelii. Jako jedyny z apostołów towarzyszył swemu Mistrzowi w drodze z krzyżem aż na szczyt Golgoty, gdzie na polecenie Jezusa został powierzony Maryi. Jako pierwszy również pobiegł do grobu Pana po zmartwychwstaniu. Oprócz Ewangelii napisał trzy listy i ostatnią księgę Nowego Testamentu czyli Apokalipsę. Jako jedyny z apostołów zmarł śmiercią naturalną ok. r. 100 p.n. Ch.

28. XII w oktawie Bożego Narodzenia, Kościół obchodzi święto **Świętych Młodzianków**, męczenników. Są to dzieci zamordowane na rozkaz Heroda z powodu tego, że przyszły na świat w czasie mniej więcej tym samym, co Pan Jezus. Żądza władzy i obawa o jej utratę były przyczyną tej zbrodni.

31. XII Kościół wspomina św. **Sylwestra**, papieża, który zmarł w r. 355. Jego pontyfikat trwał 21 lat.

Ten dzień, kończący rok kalendarzowy, też jest dniem szczególnie uroczystym. Wszyscy ze wszystkimi się spotykają, życzą pomyślnego następnego roku. Nie powinno w tym dniu zabraknąć wdzięczności, przede wszystkim Bogu, za wszelkie dobro, które nas spotkało.

W życiu Kościoła powszechnego warto odnotować dwa doniosłe wydarzenia. 8 XII 1965 r. Zakończył się Sobór Watykański II. Trwał trzy lata i zapoczątkował wiele reform w Kościele. Wcielanie w życie postanowień Soboru trwa nadal. Drugie wydarzenie warte wspomnienia miało miejsce również 8 XII 1982 roku. Wtedy to została powołana do życia Papieska Akademia Teologiczna w Krakowie. Obecna nazwa tej uczelni wyższej brzmi – Uniwersytet Papieski Jana Pawła II.

Z wydarzeń historycznych i kulturalnych, jakie miały miejsce w grudniu wybrałem osiem.

2 XII 1872 r. zmarł Wincenty Pol – poeta, piewca piękna polskiej ziemi i dziejów ojczystych.

5 XII 1925 r. zmarł powieściopisarz Władysław Reymont, laureat Nagrody Nobla w dziedzinie literatury za powieść „Chłopi”.

6 XII 1953 r. zmarł polski poeta współczesny, Konstanty Ildefons Gałczyński

7 XII 1941 r. armia japońska zaatakowała bazę wojskową Ameryki w Pearl Harbor. W ten sposób II wojna światowa rozszerzyła się na Daleki Wschód

13 XII 1981 r. To smutna data, którą pamiętają wszyscy czterdziestolatkowie i starsi. Była wówczas III niedziela Adwentu, do Świąt – 10 dni, o północy z 12/13 grudnia ówczesne władze ogłosiły wprowadzenie stanu wojennego. Kontrolę nad najważniejszymi instytucjami w kraju przejęli komisarze wojskowi. Na ulicach miast pojawili się żołnierze i wozy pancerne. Zawieszono zostały niektóre prawa konstytucyjne. Łączność telefoniczna została przerwana, zajęcia w szkole zawieszono aż do Nowego Roku. Wprowadzono godzinę milicyjną (zakaz wychodzenia na ulicę wieczorem), zakaz odbywania jakichkolwiek zebrań. Program radiowy i telewizyjny został zupełnie zmieniony, a prowadzący go występowali w mundurach wojskowych. Wydawanie większości gazet zostało wstrzymane na kilka miesięcy (m. in. Głos Ziemi Cieszyńskiej, Gość Niedzielny, Niedziela).

Stan wojenny, wprowadzony wówczas, jak się okazuje, nielegalnie – wymierzony był przeciwko ruchowi wolnościowemu – „Solidarność” i jego sympatykom. Chodziło o zdelegalizowanie tego ruchu. Dlatego w nocy 12/13 grudnia i później aresztowano tysiące działaczy tego ruchu i zamknięto ich w obozach odosobnienia, gdzie spędzili święta, pozbawieni łączności z rodzinami. Prócz tych cierpień moralnych Polaków nie obyło się, niestety, bez ofiar śmiertelnych. Wojsko otworzyło ogień do bezbronnym górnikom kopalni „Wujek” w Katowicach, w wyniku czego dziewięciu górników zginęło. Smutne to były święta Bożego Narodzenia 1981 r. dla większości rodzin polskich. Jednym z pierwszych posunięć władz stanu wojennego był nakaz zdjęcia krzyży ze ścian w klasach lekcyjnych w szkołach. Zrobiono to pod osłoną nocy 14 lub 15 grudnia. Stan wojenny, chociaż po paru latach odwołany, nie przyniósł naszej ojczyźnie żadnych korzyści. Przeciwnie – pogryzł kraj w jeszcze większym chaosie gospodarczym i moralnym, pogłębił podziały między Polakami. Dziś obchodzimy 30 – tą rocznicę tamtych smutnych wydarzeń.

Również w połowie grudnia roku 1970 miały miejsce tragiczne wydarzenia na polskim Wybrzeżu, gdzie stoczniovcy upomnieli się poszanowanie godności robotników. Do demonstrujących stoczniovców wojsko otworzyło ogień. Zginęło wiele ludzi, wiele też było rannych. Obalony został przywódca rządzącej partii; obrano nowego, co w rezultacie nie zmieniło wiele w kraju. Prócz ofiar śmiertelnych tamtych wydarzeń były liczne procesy sądowe, wyroki, zwolnienia z pracy, wyrzucenia z uczelni.

24 XII 1076 r. w katedrze wawelskiej odbyła się koronacja księcia Bolesława zwanego Śmiałym na króla Polski. Tenże król później upomniany przez biskupa Stanisława, zemścił się. Biskup, św. Stanisław, poniósł śmierć męczeńską, a król resztę życia spędził na wygnaniu. Św. Stanisław jest dziś patronem Polski, a uroczystość ku Jego czci Kościół obchodzi 8 maja.

Życzę wszystkim Barbarom, Mariom, Ewom, Adamom, Sylwestrom i innym solenizantom grudniowym obfitości łask Bożych.

Górnikom zaś z Kończyc i Rudniką życzę z okazji Ich Świąt, aby Św. Barbara czuwała nad nimi w pracy i w domu.

Troki

„(...) być w Wilnie, a nie znać Trok, to tak jak być w Rzymie a papieża nie widzieć”. (Edward Pawłowicz)

Troki - dawna stolica Litwy, położone są w malowniczej miejscowości 28 km od Wilna. To kraina 32 jezior. Największe z nich to jezioro Galwie.

W 1991 r. Trokom nadano status Historycznego Parku Narodowego, ze względu na ich ogromne znaczenie dla dziedzictwa kulturowego i historycznego Litwy. Odkryto tu pozostałości osad z epoki kamiennej, miejsca pogańskich obrzędów, grodziska, kurhany. Znajdują się tu zabytki architektury XIV-XVII w. Z Trokami związane są imiona władców litewskich. Rezydujący tu Wielki Książę Litewski Giedymin dał początek dynastii polskich królów - Jagiellonów, która panowała na tronie 186 lat.

Na początku XIV w. Wielki Książę Litewski Giedymin przenosi stolicę Litwy z Kierniowa do Trok. Zbudował tu mury, obronny zamek, otoczony wałem i fosą. Przed śmiercią Giedymin przekazał zamek synowi Kiejstutowi. Tu przyszły na świat jego dzieci: Witold - przyszły wielki książę litewski i Danuta - przyszła księżna, żona księcia mazowieckiego Janusza. Kiejstut zaczyna budować dwa zamki: jeden na półwyspie, drugi zaś na wyspie. Po jego śmierci zakończył budowę syn Witold. Zamek na półwyspie nie przetrwał do dziś.

Natomiast zamek na wyspie, jest obecnie po pełnej rekonstrukcji i mieliśmy szczęście zwiedzać go. Znajduje się tam Muzeum Historyczne, w którym są bogate zbiory ilustrujące życie polityczne, kulturalne, społeczno-obyczajowe Wielkiego Księstwa Litewskiego.

Kto z naszych pielgrzymów wyszedł po stromych schodach na górę słyszał przeciekawe historie o władcach tu mieszkających, o wielkich książętach litewskich i królach Polski, o nękających zamek zajazdach krzyżackich, moskiewskich... Podziwialiśmy budowę tego ogromnego, potężnego zamczyska, pięciokonygnacyjną wieżę, pomieszczenia mieszkalne, obronne, baszty, strzelnice, reprezentacyjną wielką salę, wnętrza ozdobione polichromią...

Wznoszone w ciągu wieków budowle sakralne różnych wyznań: kościół katolicki, cerkwie, kiesa (kościół karaimski) meczet- są świadectwem tego, że miasto zamieszkiwali ludzie różnych narodowości i wyznań. Miasto to miało od wieków wielonarodowy i wielokulturowy charakter.

Swoistego uroku to miasto nabiera już na początku, gdy wchodzimy w ulicę z wielobarwnymi, drewnianymi chatami karaimskimi tradycyjnie budowanymi szczytami do ulicy. W szczytce znajdują się trzy okna- jedno dla Boga, drugie dla Witolda, trzecie dla domowników.

Kto to są Karaimowie?

Otóż, w końcu XIV w. Wielki Książę Litewski Witold sprowadził na Litwę z Krymu, gdzie prowadził walki ze Złotą

Ordą (1397- 1398) 400 rodzin Karaimów i Tatarów jako jeńców wojennych. Po przybyciu do Trok, Karaimi rozlokowali się na niezabudowanym płn. krańcu wyspy. Chorągiew karaimska pełniła służbę w charakterze gwardii przybocznej przy wielkich książętach litewskich na zamku w Trokach. W 1441 r. Kazimierz Jagiellończyk nadał Karaimom prawa magdeburskie. Zapewniały one Karaimom prawo do niezależności, samodzielności samorządu oraz zwalniały od podatków. Do dziś mieszkają w Trokach, zachowali swój język, wiarę i tradycję. Mają korzenie turecko-żydowskie, wyznają własną religię opartą na pierwszych księgach Starego Testamentu. Świątynią karaimską jest kiesa. Wnętrze jej zdobią ornamenty roślinne i geometryczne, nie ma tu wizerunków przedstawiających ludzi. Podłoga wyściełana jest dywanami. Mężczyźni modlą się na dole, kobiety zaś na piętrze. Karaimi pielęgnują swoje tradycje, m.in. narodową kuchnię. Kiedyś słynęli ze sztuki solenia ogórków, specjałem kuchni karaimskiej są kibiny (są to pierożki nadziewane siekanym mięsem i pieczone w piekarniku).

Takimi kibinami byliśmy częstowani w restauracji. Były bardzo smaczne. Można je zrobić wg. podanego na końcu przepisu.

Karaimi mieszkali i mieszkają jeszcze obecnie w Polsce (w Warszawie, na Wybrzeżu i Dolnym Śląsku). Jest to najmniejsza mniejszość polska (żyje 200 Karaimów).

Przepis na kibiny:

Ciasto - dwie szklanki mąki, pół szklanki śmietany, jedna kostka margaryny, 2-3 jajka, sól.

Nadzienie:

pół kg mielonego mięsa (baranina lub wołowe), dwie drobno posiekane cebule, sól, pieprz do smaku, 1 żółtko do smarowania.

Wykonanie:

Zagnieść ciasto, dość cienko rozwałkować na dość duże placki, jak na pierogi, ale większe o średnicy 12 cm. Nałożyć na placki farsz, zalepić tak jak pierogi. Posmarować żółtkiem, piec w piekarniku o temp. 220 stopni przez 15-20 min.

Smacznego!

Nowiny z Podstawówki

KONKURS RÓŻAŃCOWY - EDYCJA 2011

W Szkole Podstawowej im. Bohaterów Westerplatte w Kończycach Wielkich zorganizowany został w miesiącu października przez Panią katechetkę Marcelinę Bortlik konkurs na wykonanie różańca dowolną techniką z różnorodnych materiałów. Uczniowie szkoły chętnie uczestniczyli w wydarzeniu. Pierwsze miejsca zdobyli równocześnie uczniowie: **Grzegorz i Jakub Chmiel, Agnieszka Zaleska** oraz **Dominika Staniek**. Różańce wykonane zostały m.in. z makaronów, fasoli, kukurydzy, szyszek, żółędzi, piłeczek basenowych, koralików. Wszystkim uczestnikom gratulujemy serdecznie ogromu pracy i pomysłowości!!!

DZIEŃ PAPIESKI

Z okazji Dnia Papieskiego zorganizowany został dnia 28.10 br. w naszej szkole uroczysty apel upamiętniający wielki pontyfikat błogosławionego Jana Pawła II. W przygotowanie zaangażowali się uczniowie klasy 6. Oprócz przytoczonych faktów z życia wielkiego Polaka, uczniowie zapoznali się również z muzyką, wierszami i wystawą poświęconą Ojcu Świętemu.

Marcelina

Pasowanie Pierwszaków

14 października w święto Edukacji Narodowej, 21 pierwszaków (w tym 5 sześciolatków) dostąpiło zaszczytu pasowania na ucznia Szkoły Podstawowej im. Bohaterów Westerplatte. Po raz pierwszy w historii naszej szkoły do pasowania przystąpiły trojaczki: Oliwia, Gracjan i Remigiusz Wątroba.

Rozpoczęcie nauki w szkole jest ważnym momentem życia każdego dziecka. Wszystkie dzieci czekają na spotkanie ze szkołą, z nowymi wiadomościami, przygodami. Czekają one na dzień, w którym staną się prawdziwymi uczniami, a poprzez pasowanie zostaną włączeni do społeczności szkolnej.

Uroczystość pasowania na ucznia klasy I na stałe została włączona do naszego kalendarza imprez szkolnych. Stanowi ona przeżycie nie tylko dla samych dzieci – kandydatów na uczniów, ale także dla ich rodziców, nauczycieli, kolegów i koleżanek. Pasowanie poprzedza okres kilku tygodni przygotowań, podczas których dzieci poznają prawa i obowiązki ucznia, a także szkołę i jej pracowników, otoczenie, koleżanki i kolegów. Uroczystość ślubowania jest niejako egzaminem dojrzałości dziecka do podjęcia obowiązków ucznia. Dziecko ma okazję wykazać się wiedzą i umiejętnościami.

Dorota Lankocz

TROSZCZ SIĘ TY

Don Dolindo Ruotolo, neapolitański kapłan, który żył i zmarł w opinii świętości, spisał niżej przedstawioną, a zainspirowaną przez samego Pana Jezusa, naukę o oddaniu się Panu Bogu. Jest ona bardzo pomocna w walce z niepokojami i zmartwieniami. Pan Jezus zachęca nas do oddania Mu swoich trosk w całkowitym zaufaniu.

„Dlaczego zamartwiacie się i niepokoiacie? Zostawcie Mi troskę o wasze sprawy, a wszystko się uspokoi. Zaprawdę powiadam wam, że każdy akt prawdziwego, ślepego i całkowitego oddania się Mnie rozwiązuje trudne sytuacje. Oddanie się mnie nie oznacza zadręczania się, wzburzenia, rozpaczania, a później kierowania do mnie modlitwy pełnej niepokoju, abym podążył za wami. Oddanie się, oznacza zamianę niepokoju na modlitwę. Oddanie się oznacza spokojne zamknięcie oczu duszy, odwrócenie myśli od udręki i poddanie się Mnie, bo tylko dzięki Mnie poczujecie się jak dziecko uśpione w objęciach matki, gdy pozwolicie, abym mógł przenieść was na drugi brzeg.

To co wami wstrząsa, co was boli bezgranicznie, te wasze wątpliwości, wasze przemyślenia, wasze niepokoje i chęć przedsięwzięcia odpowiednich kroków za wszelką cenę, aby zapobiec temu, co was trapi.

Czegóż nie dokonuję, gdy dusza, tak w potrzebach duchowych jak i materialnych, zwraca się do Mnie, patrzy na Mnie mówiąc: „**TROSZCZ SIĘ TY**”, zamyka oczy i uspokaja się! Dostajecie niewiele łask, kiedy się męczycie i dręczycie, aby je

otrzymać; otrzymujecie ich bardzo dużo, kiedy modlitwa jest pełnym oddaniem się Mnie.

W cierpieniu prosicie, żebym oddalił je od was, ale w taki sposób, jaki wy sobie tego życzyście. Zwracacie się do Mnie, ale chcecie, bym to ja dostosował się do waszych planów. Nie bądźcie jak chorzy, którzy proszą lekarza o kurację, ale sami ją podpowiadają.

Nie postępujcie tak, lecz módlcie się, jak was nauczyłem w modlitwie „Ojcze nasz”: „Święć się imię Twoje”, to znaczy bądź uwielbiony w tej mojej potrzebie; „Przyjdź Królestwo Twoje”, to znaczy niech wszystko przyczynia się do chwały Królestwa Twojego w nas i na świecie; „Bądź wola Twoja” to znaczy Ty decyduj. Ja wkroczę z całą Moją wszechmocą i rozwiążę najtrudniejsze sytuacje. Czy widzisz, że nieszczęścia następują jedne po drugich, że sytuacje wciąż się pogarsza, zamiast się poprawiać? Nie przejmuj się, zamknij oczy i powiedz Mi z ufnością: „**Bądź wola Twoja, troszcz się Ty**”. Powiadam ci, że się zatroszczę, że interweniuję jak lekarz, a nawet uczynię cud, jeśli zajdzie taka potrzeba. Dostrzegasz, że stan chorego się pogarsza? Zapewniam cię, że się zatroszczę.

Sprzeczne z oddaniem się Mnie jest zamartwianie się, niepokój, chęć rozmyślania o konsekwencjach zdarzenia. Przypomina to zamieszanie spowodowane przez dzieci, które domagają się, aby mama troszczyła się o ich potrzeby, a jednocześnie wszystko chcą robić samodzielnie, utrudniając swoimi pomysłami i kapryсами jej pracę. Zamknijcie oczy i pozwólcie się ponieść nurtowi Mojej Łaski, zamknijcie oczy i pozwólcie Mi działać, zamknijcie oczy i nie myślcie o chwili obecnej, odwróćcie myśli od przyszłości jako od pokusy.

Oddajcie się Mnie, uwierzcie w Moją dobroć, a przysięgam wam na Moją Miłość, że kiedy z takim zamiłowaniem mówicie: „*Troszcz się Ty!*”, Ja w pełni się zatroszczę, pocieszę was, wyzwolę i poprowadzę. A gdy zmuszony jestem poprowadzić was drogą odmienną od tej, jaką widzielibyście dla siebie, wówczas pouczam was, noszę w moich ramionach, bo nie istnieje skuteczniejsze lekarstwo nad interwencję Moją Miłością. Jednak troszcz się tylko wtedy, kiedy zamkniecie oczy.

Jesteście bezsenni, wszystko chcecie oceniać, wszystkiego dociec, o wszystkim myśleć i w ten sposób zawieracie siłom ludzkim, albo jeszcze gorzej – ludziom, pokładając zaufanie w ich interwencję. A to właśnie stoi na przeszkodzie Moim słowom i Moim zamiarom. O! Jak bardzo pragnę tego waszego całkowitego oddania się Mnie, abym mógł was obdarować i jakże smucę się widząc, że jesteście niespokojni!

Szatan do tego właśnie zmierza: aby was podburzyć, by oddzielić was ode Mnie i od Mojego działania i rzucić na pastwę ludzkich poczynań. Przeto ufajcie tylko Mnie, spoczniście we Mnie, oddajcie Mi się we wszystkim. Czynię cuda proporcjonalnie do waszego pełnego oddania się Mnie, a nie do waszego zaufania w was samych. Wylewam na was skarby łask, kiedy znajdujecie się w całkowitym ubóstwie!

Jeżeli macie swoje zasoby, nawet niewielkie lub staracie się je posiadać, pozostajecie w naturalnym obszarze, a zatem podążacie za naturalnym biegiem rzeczy, który jest często utrudniany przez szatana. Żaden człowiek rozumujący i rozważający tylko według logiki ludzkiej nie czynił cudów, nawet spośród Świętych.

Na sposób Boski działa ten, kto odda się Bogu. Kiedy widzisz, że sprawy się komplikują, powiedz z zamkniętymi oczami duszy: „*Jezu, troszcz się Ty!*”. I odwróć swoją uwagę w inną stronę, bo docieklivość twojego umysłu utrudnia ci dostrzeżenie zła. Zawierzaj Mi często nie skupiając uwagi na samym sobie. Czyn tak we wszystkich swoich potrzebach. To wam przysięgam na Moją Miłość. Zapewniam was, że Ja się zatroszczę.

Módlcie się zawsze z tą gotowością do oddania się Mnie, a zawsze będziecie odczuwać wielki spokój ducha i osiągać

znaczne korzyści, również wtedy, gdy udzielam wam łaski ofiary, zadośćuczynienia i miłości, która nakłada na was cierpienie. Wydaje to ci się niemożliwe? A zatem zamknij oczy i powiedz całą swoją duszą: „*Jezu, troszcz się Ty!*”. Nie lękaj się, ja się zatroszczę.

A ty błogosławić będziesz Imię Moje, nie dbając o siebie samego. Twoje modlitwy nie mają takiej wagi, jak ten akt pełnego ufności oddania się Mnie: zapamiętaj to sobie dobrze. Nie ma skuteczniejszej Nowenny od tej: „*Och Jezu, oddaję się Tobie, troszcz się Ty!*”.

„Oddaj się Mojemu Sercu... a zobaczysz”.

Chcę, żebyś wierzył w Moją wszechmoc, a nie w twoje poczyny, żebyś pozwolił działać Mnie, a nie innym. Szukaj Mojej bliskości, spełń Moje pragnienie posiadania cię, wzbogacenia i kochania tak, jak tego chcę. Zapomnij się, pozwól, abym spoczął w tobie, pozwól, aby Moja wszechmoc nieustannie znajdowała w tobie ujście.

Jeśli pozostaniesz blisko Mnie, nie będziesz się martwił, że działasz samodzielnie, że żyjesz w ciągłym pośpiechu po to, żeby ci się udało, żeby stwierdzić, że coś zrobiłeś, udowodnisz Mi, iż wierzysz, że jestem wszechmogący, a Ja intensywnie będę pracować z tobą: kiedy będziesz mówił, chodził, pracował, modlił się lub spał, bo „moim umiłowanym dam to, czego potrzebują nawet gdyby byli jak we śnie” (Psalm 12-6). Jeśli będziesz ze Mną i nie będziesz się chciał śpieszyć, ani nie będziesz się martwił o nic dla siebie, a zwrócisz się do Mnie z bezgranicznym zaufaniem, dam ci wszystko, czego będziesz potrzebował, zgodnie z Moim zamysłem wiecznym. Dam ci uczucia, których wymagam od ciebie, dam ci ogromne współczucie dla bliźniego i spowoduję, że będziesz mówił i czynił to, co Ja będę chciał. Wówczas twoje działanie pochodzić będzie z mojej Miłości. Tylko Ja, a nie ty wraz ze wszystkimi twoimi poczynaniami stworzę nowe dzieci, które zrodzą się ze mnie. Stworzę ich tym więcej, im bardziej będziesz chciał się stać moim prawdziwym synem, jak mój Jednorodzony. Albowiem wiesz, że „jeśli wypełnisz Moją wolę, będziesz Mi bratem, siostrą i matką”, pozwalając mi, abym zrodził się w innych, bo ja stworzę nowe dzieci, posługując się prawdziwymi dziećmi. Twoje poczynania dążące do osiągnięcia celu to tylko pozory w stosunku do tego, czego Ja dokonuję w tajemnicy serc tych, którzy kochają. „*Trwajcie w Miłości Mojej... jeśli trwać będziecie we Mnie i trwać będzie w was Moje Słowa, proście o cokolwiek byście chcieli, a będzie wam dane*” (Jan 15).

Z „Nazwałem się Dolindo, to znaczy boleść”
Autobiografia kapł. Dolindo Ruotolo

Alina

Ogłoszenia Duszpasterskie

- Trwa okres Adwentu, który jest czasem radosnego, a zarazem modlitewnego oczekiwania na przyjście Pana. Msze św. roratnie od poniedziałku do piątku o godz. 17.00, zaś w sobotę o godz. 8.00. Zapraszam dzieci z lampionami, a także młodzież i dorosłych.
- W czwartek, 8 grudnia przypada Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Msze św. w tym dniu o godz. 7.30 i 17.00 w kościele parafialnym, a w Rudniku o godz. 9.30. W czasie Mszy św. wieczornej zostaną poświęcone medaliki dla dzieci kl. II, które przygotowują się do I Komunii św. Zapraszam dzieci wraz z rodzicami.

3. Okazja do spowiedzi św. przed Świętami:

<u>Rudnik:</u>	21. XII. - środa	od 14.00
<u>Kończyce:</u>	22. XII. - czwartek	od 16.00 - 17.00
	23. XII. - piątek	od 16.00 - 17.00

- W okresie Adwentu rozprowadzane będą świece „Caritas” oraz opłatki na stół wigilijny.

- W sobotę, 24 grudnia Wigilia Bożego Narodzenia.
O godz. 8.00 ostatnie roraty.

<u>Rudnik:</u>	23.30 - Jutrznia
	24.00 - PASTERKA
<u>Kończyce:</u>	23.30 - Jutrznia
	24.00 - PASTERKA

6. W niedzielę, 25 grudnia – Uroczystość Narodzenia Pańskiego.
O godz. 16.00 - Uroczyste Nieszpory Kolędowe.
7. W poniedziałek, 26 grudnia - święto Świętego Szczepana. Msze św. o godz. 7.30 i 11.00 w kościele parafialnym i w Rudniku o 9.30.
Na sumie o godz. 11.00 – Chrzty i Roczniki. Nauka chrzcielna w czwartek, 22 grudnia po Mszy św. wieczornej.
8. We wtorek, 27 grudnia rozpoczynamy odwiedziny duszpasterskie, zwane kolędą.
9. W środę, 28 grudnia - święto Św. Młodzianków. Na Mszę św. wieczorną zapraszam rodziców z małymi dziećmi. Po Mszy św. specjalne błogosławieństwo małych dzieci.

10. W piątek, 30 grudnia – święto Świętej Rodziny: Jezusa, Maryi i Józefa. Prośmy Boga, by Święta Rodzina z Nazaretu była natchnieniem prawdziwie chrześcijańskiego życia w rodzinach.

11. W sobotę, 31 grudnia przypada ostatni dzień 2011 roku. Msza św. dziękczynna oraz nabożeństwo dziękczynno – prześlągalne połączone z duszpasterskim sprawozdaniem rocznym składanym przez Proboszcza Parafii w Rudniku o godz. 14.00, w kościele parafialnym o godz. 16.00

W tym dniu można uzyskać odpust zupełny. Odpust zyskuje każdy, kto spełni zwykle jego warunki i w tym dniu odmówi pobożnie i publicznie hymn „Ciebie Boga wystawiamy ...”

INTENCJE MSZALNE

01.12.2011 - I Czwartek

- 17.00 Roraty: 1. Za + Eufemię Goryczka – 6 tygodni po śmierci.
2. W intencji Marii z okazji 90 urodzin z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o dalszą opiekę Bożą i zdrowie.

02.12.2011 - I Piątek

- 8.00 Msza św. w Rudniku: Za ++ Ludwika Szuster, żonę Ewę, 3 córki, 2 synów, ++ z rodziny Szuster, ich rodziców dziadków, dusze w czyśćcu cierpiące – od rodziny Dędys i Zabłocki.
- 17.00 Roraty: Za ++ Marię, Rudolfa Chmiel, Annę, Walerię, Eugeniusza Hanzel, wnuczkę Klaudię, ++ dziadków z obu stron.

03.12.2011 I Sobota - Wspomnienie św. Franciszka

Ksawerego, kapłana

- 8.00 Roraty: Msza św. wynagradzająca zniewagi Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny
- 17.00 Za + Annę Solnicką w 4 rocznicę śmierci.

04.12.2011 - II NIEDZIELA ADWENTU

- 7.30 Za ++ Annę i Karola Wiję, Adolfinę, Magdalenę i Karola Smelik, 3 braci, 2 siostry i 2 szwagrów.
- 9.30 Msza św. w Rudniku: W intencji Górników i ich rodzin z prośbą o Boże błogosławieństwo oraz za ++ Górników.
- 11.00 W intencji Górników i ich rodzin oraz za ++ Górników.
- 16.30 Nieszpory
- 17.00 Za ++ Annę, Jana, Marię, Piotra, Kazimierza i Stanisławę.

05.12.2011 - Poniedziałek

- 17.00 Roraty: 1. Za + Stanisława Kuczaj – od córki Emilii z rodziną.
2. Za + Jerzego Błasiaka – od przyjaciół: Żyła, Smelik, Czakon i Kuchajda.

06.12.2011 Wtorek - Wspomnienie św. Mikołaja, biskupa

- 17.00 Roraty: 1. Za ++ Leokadię, Franciszka Przywara, Jadwigę, Leona i Irenę Małecki .
2. Za ++ Marię Szajter, dziadków Annę i Ferdynanda Bierski, Józefa Szajter, Marię i Jana Stoszek, ++ z rodziny; domostwo do Opatrzności Bożej.

07.12.2011 Środa - Wspomnienie św. Ambrożego, biskupa i doktora Kościoła

- 16.00 Msza św. w Rudniku: Za ++ Helenę i Karola Machej, syna Leona, Emilię Gabzdyl, córkę Helenę, Teresę i Karola Stuchlik, teściów Annę i Pawła Tomaszko, Mariannę i Józefa Szajter, ++ Księży, którzy pracowali w naszej Parafii.
- 17.00 Za ++ Marię, Józefa Piekar, ++ z rodziny Gremlik.

08.12.2011 - Czwartek - Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny

- 7.30
- 9.30 Msza św. w Rudniku: Za + Elżbietę Kopiec w 2 rocznicę śmierci.

- 17.00 Za ++ Stanisława Kuchajda, córkę Jolantę, Stefanię i Józefa Kuchajda, Zofię i Franciszka Żyła, braci: Bolesława, Franciszka i Józefa Żyłów ++ z rodziny Kuchajda i Żyła.

09.12.2011 Piątek

- 8.00 Msza św. w Rudniku: Za ++ Annę, Alojzego Gabzdyl, 2 synów, Joannę Gabzdyl, Monikę, Jana Matuszek, Zdzisława Werłos, Alojzję Szafarczyk, dusze w czyśćcu cierpiące; domostwo do Opatrzności Bożej.
- 17.00 Roraty: Za ++ Józefa, Marię Stuchlik, Franciszka, Mariannę i Ludwika Lebioda, ++ dziadków; domostwo do Opatrzności Bożej.

10.12.2011 Sobota

- 8.00 Roraty: Za ++ mężów Zbigniewa i Stanisława, ich rodziców, siostrę, brata, zięcia Czesława, jego matkę Alojzję, chrześną Marię, jej męża Józefa, Czesławę i Kazimierza Nieć, + Ks. Prob. Tadeusza Czerneckiego, jego siostrę Elżbietę, dusze w czyśćcu cierpiące.
- 17.00 Za ++ Antoniego Staroń, Jana Kłóska, 2 żony, ++ z rodziny Staroń i Kłóska.

11.12.2011 III NIEDZIELA ADWENTU

- 7.30 Z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo dla Wandy z okazji 70 urodzin.
- 9.30 Msza św. w Rudniku: **1.** Za ++ Annę Gabzdyl w 6 rocznicę śmierci, męża Pawła, syna Juliusza, synową Wandę, ++ z rodziny.
2. Za ++ Leona Machej, jego rodziców Helenę i Karola, + Emilię Gabzdyl, jej rodziców i teściów oraz za domostwo do Opatrzności Bożej.
- 11.00 Z okazji 30 urodzin córki Anny z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo dla Solenizantki i rodziny.
- 16.30 Nieszpory
- 17.00 Za ++ Mariana i Annę Kamińskich, ++ z rodziny Kamiński, Staško i Gach.

12.12.2011 Poniedziałek

- 17.00 Roraty: 1. Za ++ Annę i Władysława Straszak, ++ z rodziny Bromblik i Straszak.
2. Za ++ Irenę i Floriana Janko oraz Jadwigę i Józefa Janko.

13.12.2011 Wtorek - Wspomnienie św. Łucji, dziewicy i męczennicy

- 17.00 Roraty: 1. Za ++ Joannę Machej, syna Józefa, + Renat Zajac.
2. Za ++ Emanuela Kopel, rodziców, rodzeństwo oraz za całą rodzinę do Opatrzności Bożej z prośbą o zdrowie.

14.12.2011 Środa Wspomnienie św. Jana od Krzyża, prezbitera i doktora Kościoła

- 16.00 Msza św. w Rudniku: Za + Zdzisława Werłos, ++ z rodziny Gabzdyl, Werłos, Matuszek: domostwo do Opatrzności Bożej.

17.00 Roraty: Za ++ rodziców Anastazję i Edwarda Kraus, brata Adama, teściów Zofię i Jana Smolorz, ++ z rodziny i pokrewieństwa; domostwo do Opatrzności Bożej.

15.12.2011 Czwartek

17.00 Roraty: **1.** Za ++ Józefa, Marię Brachaczek, synów Józefa i Wiktora, synową Zofię, córkę Antoninę, ++ z rodzin Brachaczek – Dziedzic.
2. Za ++ Grażynę Bijok w 20 rocznicę śmierci, teścia Gustawa, ++ dziadków; domostwo do Opatrzności Bożej.

16.12.2011 Piątek

8.00 Msza św. w Rudniku: Za ++ Franciszka Nawrat w 27 rocznicę śmierci, żonę Herminę, zięcia Stanisława, ++ z rodziny Nawrat i Gabzdyl; za rodzinę do Opatrzności Bożej

17.00 Roraty: Za ++ Alojzego, Zofię Foltyn, 3 synów, córkę Wilhelminę.

21.00 Apel Jasnogórski

17.12.2011 Sobota

8.00 Roraty:

17.00 Za + męża Bronisława Machej w 7 rocznicę śmierci, ++ z rodziny Wawrzyczek i Machej

18.12.2011 - IV NIEDZIELA ADWENTU

7.30 Za ++ Franciszka Parchańskiego, 2 żony, syna Franciszka, synową Zofię; domostwo do Opatrzności Bożej.

9.30 Msza św. w Rudniku: Za ++ Agnieszkę i Franciszka Jarosz, rodziców z obu stron, Ks. Tadeusza Czerneckiego, jego siostrę Elżbietę; domostwo do Opatrzności Bożej.

11.00 Za ++ Antoninę Machej w 8 rocznicę śmierci, Marię, Rudolfa Wawrzyczek, Alojzję, Alojzego Machej, Zofię, Wilhelma Foltyn; domostwo do Opatrzności Bożej.

16.30 Nieszpory

17.00 Za ++ Jana, Joannę Bijok, Józefa, Annę i Martę Żyła, Emila i Marię Bijok, Alojzego i Marię Brzezina; domostwo do Opatrzności Bożej.

19.12.2011 Poniedziałek

17.00 Roraty: **1.** Za ++ Piotra i Genowefę Trylskich, dusze w czyściciu cierpiące.
2. Za + Jerzego Błasiak – od rodziny: Herman, Łozowski, Bijok, Kwik i Kuś.

20.12.2011 Wtorek

17.00 Roraty: **1.** Za ++ Zbigniewa, syna Mariusza, rodziców Teodozję i Jana Morski – Żmij, ++ rodziców chrzestnych.
2. Za + Jerzego Błasiak – od Bratanka Kazka z rodziną.

21.12.2011 Środa

16.00 Msza św. w Rudniku: Za ++ Antoniego Parchańskiego, żonę Joannę, syna Ferdynanda, jego żonę Wandę, wnuka Józefa, Stefanę i Jana Parchańskich, córkę Helenę.

17.00 Roraty: Za ++ Bolesława Wątrobę, syna Henryka, ++ z rodziny Wątroba i Kret.

22.12.2011 Czwartek

17.00 Roraty: **1.** Za + Jerzego Błasiak – od Zenona i Jolanty Błasiak z rodziną.
2.

23.12.2011 Piątek

8.00 Msza św. w Rudniku: Za + ojca Leona Machej – od syna Ryszarda

17.00 Roraty: Za + Józefa Handzel w rocznicę śmierci.

24.12.2011 Sobota Wigilia Narodzenia Pańskiego

8.00 Roraty:

23.30 Jutrznia - w Rudniku

24.00 PASTERKA - Za Parafian

23.30 Jutrznia

24.00 PASTERKA - Za Parafian

25.12.2011 NIEDZIELA - UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA PAŃSKIEGO

7.30 Za ++ Władysława Klocek w 12 rocznicę śmierci, syna Tadeusza, rodziców, teściów, siostrę Marię, brata Erwina; za domostwo do Opatrzności Bożej.

9.30 Msza św. w Rudniku:

11.00 W intencji Parafian.

16.00 Uroczyste Nieszpory Kolędowe

26.12.2011 Poniedziałek - Święto Św. Szczepana, męczennika

7.30 Za + Władysława Czakon w 50 rocznicę śmierci, ++ rodziców, teściów, ++ z rodziny.

9.30 Msza św. w Rudniku : Za ++ Mariannę i Józefa Szajter, Walerię i Franciszka Niemczyk, syna Franciszka.

11.00 Chrzty - Rocznik

27.12.2011 Wtorek - Święto Św. Jana, Apostoła i Ewangelisty

17.00

28.12.2011 Środa - Święto św. Młodzianków

16.00 Msza św. w Rudniku : Za ++ Ludwika Mikołajczyk, Zofię i Karola Gabzdyl oraz za całe domostwo do Opatrzności Bożej

17.00

29.12.2011 Czwartek

17.00 **1.** Za + Alfreda Kraus w 16 rocznicę śmierci, ++ z rodziny Kraus i Grześ, + Zofię Bajger.

2. Za ++ Karola i Annę Owczarzy, Franciszkę, Józefa Foltyn, Annę, Antoniego Foltyn, ++ z rodziny Owczarzy i Foltyn; za domostwo do Opatrzności Bożej.

30.12.2011 Piątek - Święto Świętej Rodziny: Jezusa, Maryi i Józefa

8.00 Msza św. w Rudniku :

17.00 Za ++ Marię Wawrzyczek, syna Jana oraz o błogosławieństwo Boże dla całej rodziny.

31.12.2010 Sobota - Wspomnienie św. Sylwestra I, papieża

14.00 Msza św. w Rudniku: Dziękczynna - Za Parafian

16.00 **1.** Dziękczynna - Za Parafian

2. W intencji wszystkich dobrodziejów i darczyńców naszej Parafii.

Rok 2011 w naszej wspólnocie parafialnej

Zostali włączeni do Wspólnoty Kościoła...

1. Konrad, Władysław Karpeta
2. Wojciech, Paweł Miklar
3. Miłosz, Andrzej Gabzdyl
4. Paweł, Piotr Wawrzyczek
5. Michał, Rafał Hanzel
6. Oskar, Krystian Witkowski
7. Artur, Tomasz Sadłek
8. Kamil, Władysław Bierski
9. Szymon, Kajetan Szymon
10. Oliwier, Przemysław Dawid
11. Zbigniew, Łukasz Klimczak
12. Tara, Laura Szajter
13. Franciszek, Jan Rozkosz
14. Franciszek Kwiczala
15. Maja, Maria Kędziera
16. Nataniel, Józef Dziadek
17. Paweł, Grzegorz Iskrzycki
18. Aleksandra, Ewelina Łazarz
19. Jakub, Stanisław Werłos
20. Bartosz, Karol Zorychta
21. Amelia, Zofia Żyła
22. Ewa Maria Pilch
23. Julita, Natalia Moskała
24. Błażej, Szymon Machej
25. Bartłomiej, Jakub Gwóźdź
26. Klaudiusz, Józef Foltyn

27. Johnathan, Brian Tolley
28. Michał, Zdzisław Szajter
29. Szymon, Patryk Wawrzyczek
30. Bartłomiej, Jerzy Stoszek
31. Stanisław, Rafał Janko

Sakrament małżeństwa zawarli ...

1. Dorota Zawada – Tomasz Bylica
2. Iwona Mrowiec – Piotr Gabzdyl
3. Jolanta Węglorz – Błażej Kula
4. Aleksandra Foltyn – Bartosz Gutan
5. Zofia Bijok – Aleksander Żółty
6. Agnieszka Szczepańska – Adrian Pater
7. Nina Czakon – Tomasz Gabzdyl
8. Marcela Kotrys – Andrzej Wróbel
9. Beata Pierchała – Robert Lebioda
10. Patrycja Baczyńska – Krzysztof Stercuła
11. Katarzyna Szostek – Łukasz Warzecha
12. Anna Tomica – Crevant Mc Dermott
13. Patrycja Lach – Ryszard Mętel

Odeszli do Domu Ojca ...

1.	† Władysław Tomica	1. 57
2.	† Bronisława Karpińska	1. 65
3.	† Eugeniusz Jurgała	1. 62
4.	† Zofia Gawłowska	1. 56
5.	† Franciszek Kula	1. 70
6.	† Antoni Foltyn	1. 52
7.	† Jan Grzybek	1. 68
8.	† Leon Machej	1. 65
9.	† Helena Herman	1. 81
10.	† Bronisława Belchowska	1. 78
11.	† Alojzja Tomica	1. 84
12.	† Maria Szajter	1. 62
13.	† Eufemia Goryczka	1. 86
14.	† Jerzy Błasiak	1. 81
15.	† Marcin Smolorz	1. 33

Odwiedziny Duszpasterskie**2011/2012**

DATA I GODZINA	TRASA
27.12.2011 – wtorek 8.00	Podkaczok – Wygoda (od p. Chwolek – p. Parchański)
28.12.2011 – środa 8.00	Osiedle „Karolinka” (od p. Chmiel – p. Foltyn)
29.12.2011 – czwartek 8.00	Statek – ul. Cieszyńska (początek od mostu – p.p. Parchańscy, Goryczka, Isztok, Pierchała – zakończenie od p. Juroszek do p. Szuster)
30.12.2011 – piątek 9.00	Stawiska (od p. Bierski – blok PKP)
02.01.2012 – poniedziałek 9.00	Sośnie (od p. Małjurek – p. Szczyrba) – Blok, oraz domy przy ul. ks. Kukli (od p. Konopka – p. Węglarz)
03.01.2012 – wtorek 8.00	Holica (od p. Sufa – p. Kłóska)
04.01.2012 – środa 9.00	Rudnik Beresteczko
05.01.2012 – czwartek 9.00	Karłowiec (od p. Stercuła – p.p. Koszyk, Pała)
07.01.2012 – sobota 9.00	Łubowiec I (od p. Moj – p. Piotrowski)
08.01.2012 – niedziela 13.00	Osiedle „Karolinka” (od p. Małysz)
09.01.2012 – poniedziałek 8.00	Rudnik Porzędź
10.01.2012 – wtorek 9.00	Babilon (od p.p. Machej, Sadlik, Szajter – domy za CPN)
11.01.2012 – środa 9.00	Odnózka (od p.p. Chmiel, Parchański – Pierchała)
12.01.2012 – czwartek 9.00	Świerczyniec ul. Leśna (od p. Cwięczek) – ul. Świerkowa (p.p. Gospodarczyk, Gabzdyl – Morawiec)
14.01.2012 – sobota 9.00	Pudłowiec Dół (od p. Wawrzyczek, Feluś – p. Brychcy)
15.01.2012 – niedziela 13.00	Lewa Strona Piotrówki (od p. Tomica – p. Kuczejda)
16.01.2012 – poniedziałek 8.00	Prawa Strona Piotrówki (od p. Żyła – p. Stoszek)
17.01.2012 – wtorek 8.00	Rudnik Centrum
18.01.2012 – środa 9.00	Lewa Strona Piotrówki (od p. Żyła – p. Majętny)
19.01.2012 – czwartek 9.00	Prawa Strona Piotrówki (od p. Morawiec – p. Kraus)
21.01.2012 – piątek 9.00	Łubowiec II (od p. Żyła – p. Jurgała)
23.01.2012 – niedziela 13.00	Świerczyniec – cała ul. Strażacka (p. Gremlik – p. Czakon)

Liturgiczne obchody miesiąca:

- 03.12. - Wspomnienie św. Franciszka Ksawerego, kapłana
- 06.12. - Wspomnienie św. Mikołaja, biskupa
- 07.12. - Wspomnienie św. Ambrożego, biskupa i doktora Kościoła
- 08.12. - **Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny**
- 13.12. - Wspomnienie św. Łucji, dziewicy i męczennicy
- 14.12. - Wspomnienie św. Jana od Krzyża, kapłana i doktora Kościoła
- 24.12. - Wigilia Bożego Narodzenia
- 25.12. - **UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA PAŃSKIEGO**
- 26.12. - **Święto Świętego Szczepana, pierwszego męczennika**
- 27.12. - Święto św. Jana, Apostoła i Ewangelisty
- 28.12. - Święto św. Młodzianków
- 30.12. - Święto Świętej Rodziny : Jezusa, Maryi i Józefa
- 31.12. Wspomnienie św. Sylwestra I, papieża

Spotkania:**MINISTRANCI**

– piątek godz.16.00

LEKTORZY – piątek po Mszy św. szkolnej**MINISTRANCI RUDNIK**

– środa po Mszy św.

MŁODZIEŻ OAZOWA

– w każdy piątek o 19.00

DZIECI MARYI

– sobota godz. 10:00

WSPÓLNOTA RÓŻAŃCOWA - I sobota miesiąca o godz. 7.30 – Różaniec, Msza św**Informacje**W każdą **środę** po Mszy św. – Nowenna do Matki Bożej Nieustającej PomocyW **czwartek** od godz. 16.00 - Godzina Święta**Msza św. szkolna - każdy piątek** – godz. 17.00W **III piątek** miesiąca po Mszy św. – Koronka do Bożego Miłosierdzia**16 dnia** miesiąca o godz. 21.00

– Apel Jasnogórski połączony z różańcem dziękczynnym za dar beatyfikacji bł. Jana Pawła II.

I Czwartek - nabożeństwo o powołania kapłańskie, zakonne i misyjne oraz za zmarłych kapłanów, którzy pracowali w naszej parafii**I Piątek** – oddajemy cześć Najświętszemu Sercu Pana Jezusa**I Sobota** - Msza św. wynagradzająca zniewagi Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny**Spowiedź św.** - w tygodniu pół godziny przed Mszą św., I Czwartek, I Piątek i I Sobota - godzinę przed Mszą św.**Kancelaria parafialna** – czynna pn. – pt., w godz. 9.00 – 12.00; Protokoły przed ślubne – pt. godz. 19.00**Odwiedziny Chorych** - przed Świętami - w sobotę 17 grudnia od godz. 9.00.**SPRZĄTANIE**02.XII. – Pudłowiec - piątek

ul. Cieszyńska 78, 84, 98, 100, 94, 69

9.XII. – Stawiska - piątekul. Dworcowa 12 ; ul. Miła 11
ul. Stawowa 18, 16, 6 ; ul. Krótka 1416.XII. – Domy k/ Dworca - piątekul. Dworcowa 8, 10, 19, 6 ;
ul. Miła 8,1 ; ul. Krótka 123.XII. – Podkaczok - piątek

ul. Spacerowa 63, 59, 55, 35, 43

30.XII. – Podkaczok - piątekul. Spacerowa 21, 39
ul. Podlesie 7, 3, 18, 13**Miesięcznik Parafii p. w. św. Mochała Archaniola w Kończycach Wielkich**Zespół Redakcyjny: Ks. Prob. Andrzej Wieliczka, Ks. Michał Bogacz, Anna Matuszek, Józef Żyła, Irena i Władysław Hanzel, Alina Żyła, Dorota Lankocz, Marcelina BortlikAdres Redakcji: 43-416 Kończyce Wielkie, ul. Kościelna 20, tel.: 33 856-93-10;e-mail: aniolkonczycki@interia.pl

Pismo przeznaczone do użytku wewnętrznego parafii.

PARAFIA W OBIEKTYWIE

Spotkanie z pisarzem

Trzymaj formę

Remont na Rudniku

PARAFIA W OBIEKTYWIE

Szkolne wydarzenia

